

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **MAJA STEEL COMPANY s. r. o.**, se sídlem Primátorská 296/38, Praha 8, zastoupen JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Palackého 151/10, Prostějov, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2019, č. j. 11 A 76/2019 - 34,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce JUDr. Ing. Ondřeje Lichnovského do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 10. 2019, č. j. 1 Afs 355/2019 - 10, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. V usnesení bylo uvedeno, že soudní poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na přiloženém tiskopisu anebo bezhotovostně převodem na uvedený účet soudu vedený u České národní banky. V poučení byl stěžovatel upozorněn, že v případě placení kolkovými známkami je třeba nalepit vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě, tiskopis podepsat a vrátit jej označenému soudu. Stěžovatel byl rovněž řádně poučen o následcích nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 7. 10. 2019.

[3] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích pak platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížností zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může

soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[4] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že není možná úhrada soudního poplatku za kasační stížnost u krajského soudu. Za včasnou a řádnou může být považována jen taková platba soudního poplatku za kasační stížnost, kdy jsou kolkové známky nejpozději poslední den, kdy tak ještě lze relevantně učinit, předány Nejvyššímu správnímu soudu (viz usnesení ze dne 8. 11. 2017, č. j. 9 Azs 299/2017 – 36, které se sice vztahovalo k § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve znění účinném do 29. 9. 2017, nicméně je plně použitelné i na nyní účinnou úpravu). Obdobně soud rozhodl i v případě, kdy bylo u jiného než věcně příslušného soudu provedeno doplnění kasační stížnosti (viz usnesení NSS ze dne 26. 3. 2014, č. j. 9 Afs 146/2013 - 24, z něhož vyplývá, že je-li doplnění kasační stížnosti, k němuž byl stěžovatel vyzván dle § 106 odst. 3 s. ř. s., zasláno městskému či krajskému soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje, a který je následně zaslal Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence, je z hlediska posouzení včasnosti doplnění kasační stížnosti rozhodný den, kdy bylo doplnění kasační stížnosti předáno k poštovní přepravě ze strany městského či krajského soudu. Ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. nelze na doplnění kasační stížnosti vztáhnout). Odkázat lze rovněž na usnesení ze dne 1. 2. 2018, č. j. 1 As 415/2017- 37, ve kterém Nejvyšší správní soud v souvislosti s platbou soudního poplatku za kasační stížnost bankovním převodem konstatoval, že za den řádné a včasné úhrady soudního poplatku nelze uznat den úhrady na účet krajského soudu, ale až den úhrady na účet Nejvyššího správního soudu.

[5] Stěžovatel byl proto povinen nejpozději poslední den stanovené lhůty předat kolkové známky odpovídající výši soudního poplatku Nejvyššímu správnímu soudu. V souladu s § 40 odst. 4 s. ř. s. přitom postačí, pokud je tiskopis s nalepenými kolkovými známkami v poslední den lhůty předán k poštovní přepravě (viz náleží ÚS ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 2535/18).

[6] V posuzované věci soudem stanovená patnáctidenní lhůta pro zaplacení soudního poplatku uplynula dne 22. 10. 2019 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatel předal dne 21. 10. 2019 Městskému soudu v Praze tiskopis s nalepenými kolkovými známkami ve výši 5.000 Kč, a to ke sp. zn. 1 Afs 255/2019. Městský soud zaslal tento tiskopis Nejvyššímu správnímu soudu (tj. předal jej k poštovní přepravě) dne 30. 10. 2019. S ohledem na shora uvedené závěry je pro posouzení včasnosti zaplacení soudního poplatku rozhodné, kdy byly kolkové známky předány Nejvyššímu správnímu soudu (naopak není relevantní, kdy je stěžovatel předal městskému soudu). Vzhledem k tomu, že kolky byly předány Nejvyššímu správnímu soudu až po skončení stanovené lhůty (tj. 30. 10. 2019), a tedy opožděně, nelze k zaplacení soudního poplatku přihlídnout (viz výše citovaný § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích). Soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[7] Pro úplnost lze zdůraznit, že povinnost zaplatit soudní poplatek je spojena již se samotným podáním návrhu k soudu, přičemž ve správním soudnictví se jedná o pevnou částku, o jejíž výši nejsou pochybnosti. Byť zákon nesplnění této povinnosti nepostihuje žádnou sankcí a dává účastníkovi možnost uhradit poplatek k výzvě soudu, spojuje s nesplněním výzvy zánik možnosti uhradit poplatek dodatečně (viz výše citovaný § 9 odst. 1 poslední věta zákona o soudních poplatcích).

[8] Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti od počátku zastoupen advokátem, lze proto trvat na tom, aby advokát, jakožto právní profesionál, věnoval usnesení soudu s výzvou k zaplacení soudního poplatku náležitou péči a pozornost, a to i ohledně skutečnosti, kterému

soudu je třeba tuto povinnost plnit (srov. přiměřeně usnesení NSS č. j. 9 Afs 146/2013 - 24). Zástupci stěžovatele bylo usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku doručeno přímo od Nejvyššího správního soudu. Nemohly zde proto vzniknout jakékoliv pochybnosti, jakému soudu má být poplatek uhrazen.

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[10] V souladu s § 10 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 4 zákona o soudních poplatcích soud vrací stěžovateli opožděně uhrazený soudní poplatek. Tento poplatek bude stěžovateli vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce JUDr. Ing. Ondřeje Lichnovského.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu